

R. Praeposito ac Parocho dicti loci, abusus huiusmodi eliminandum prorsus esse edixit Decreto lato die 31. Maji currentis anni, quo cavit, ne in posterum dictarum Reliquiarum delatio sub Baldachino fieri liceret. Cumque se in vim huius Decreti gravatos arbitrarentur Confratres, supplicem S. R. C. de ejusdem Card. Episcopi consensu libellum porrexerunt, efflagitantes manutentionem in asserta consuetudine. Et Emi. P. eidem S. C. praepositi, mature perpensis et Sodalitatis abusum pluries ab hac S. C. improbatum laudabilemque inhibitionem Emi. et Rmi. Card. Episcopi, ad preces sic, ut supra porrectas, referente Emo. et Rmo. D. Card. Julio Maria de Somalia Episcopo Ostiensi et Veliternen., Sacrorumque R. C. Praefecto loco Emi. Quarantotti defuncti, rescribendum censuerunt: „Oratores pareant Decreto Emi. Episcopi.“ n. 4570 die 23. Sept. 1820.

NOTA GARDELL. AD HOC DECRETUM.

Quae circa cultum ac venerationem Sanctorum, eorundemque Reliquiarum, Imaginum, Simulacrorum versantur, ita ordinanda sunt et exequenda, ut, in extrinsecis etiam honorificis, non essentialibus, significationibus congrua ratio servetur. Nam reverentiae argumenta, quae exhibenda sunt Domino, non aequae Servis praestari debent, etsi hi quoque sint honorandi. Si secus fiat, ne invalescant abusus, neve debitus ordo turbetur, opportune occurrat, oportet, vigilantia Pastorum. Ideo commendandus est Emus. et Rmus. D. Card. Morozzo Novarae Antistes, qui jussit abrumpi abusum circumferendi in publicis supplicationibus SS. Patronorum Reliquias sub Baldachino. Siquidem Baldachinum hastatum jure competit SSmo. Sacramento ob summam, quae ei debetur, reverentiam. In Caeremoniali Episcoporum,

in Rituali Romano, aliisque Ritualibus libris sub titulis *de Processionibus*, usus Baldachini praecipitur dumtaxat in illis, in quibus SSmum Christi Corpus defertur. Quamquam vero instrumenta Dominicæ Passionis speciali cultu sint veneranda; nihilominus de rigore sub Baldachino deferenda non sunt: quod si deferantur, ideo permittitur, quia improbanda non videtur immemorabilis consuetudo, cum agatur de Reliquiis sanctificatis contactu immediato SSmi. Corporis D. N. J. C., et pretioso ejus sanguine conspersis. Hinc S. R. C. rogata: *An liceat proponere Spinam D. N. J. C. ab immemorabili praesertim in Parasceve, capite scilicet aperto sub Baldachino processionaliter propositam?* Sub die 12. Julii 1704 non absolute respondit: *Licere, verum Affirmative in casu, de quo agitur: habita scilicet ratione: immemorabilis.* Sed etiam clarius in Decreto *Cadicensi*. Proposito Dubio: *Num Lignum SSmae. Crucis et Sacrae Spinae Coronae D. N. J. C. dum ab eodem Capitulo Cadicensi in eorum Festivitatibus processionaliter portantur, ex inveterata ejusdem Ecclesiae consuetudine, sub Baldachino, vulgo hispanice Pallio, et cum duorum thuribulorum incensatione conduci et portari debeant?* Sub die 26. Aug. 1752 respondit: *Lignum SSmae. Crucis et Spinae Coronae D. N. J. C., ubi adest consuetudo immemorabilis, (ergo non semper, non ubique, non ex qualibet consuetudine, sed ubi haec adest et immemorabilis est) licitum est, capite aperto, sub Baldachino processionaliter deferre easdem Reliquias incensantibus duobus thuribulis. Si autem, ut scite monet Cavalerius, tom. 4. cap. 17. decret. 9. ita est de sacris Spinis, quae sunt speciali nota, et cultu dignae, multo utique magis de Sanctorum Reliquiis.* Sed cur in his sistimus, dum de Reliquiis San-

ctorum S. R. C. Decretum habemus, quod quamlibet dirimit controversiam? Amanuensis incuria hac in nostra Collectione omissum fuit, sed authenticum est, et legitur in Regestis, prout sequitur:

CALAGURITANA.

„Promotor Fiscalis Curiae Episcopalis Calaguritanae supplicavit a S. R. C. declarari: An Reliquiae Sanctorum, quae deferuntur in Processionibus per Civitates et oppida debeant deferri sub Baldachino? Et eadem S. R. C. respondit: *Negative*; hac die 23. Mart. 1686.“

Non me latet, non deesse, qui existimant Sanctorum Reliquias, Imagines, ac Simulacra deferri posse sub Baldachino, inixi quibusdam antiquioribus Decretis Congregationis Episcoporum et Regularium 11. Mart. 1579, 20. Dec. 1609, 12. Mart. 1613, 10. Julii 1621, 19. Julii 1647. At primum liceat mihi de horum Decretorum authenticitate dubitare; non enim exscripta sunt, sed leguntur apud *Nicolum in Flosc. verb. Processio num. 9.* Sint tamen, si vis, authentica. Quid interest? nonne posteriora derogant prioribus? Atqui Decreta, quae laudavimus, S. R. C. posteriora sunt illis, quae lata feruntur a Congregatione Episcoporum et Regularium; consequitur a Patribus, quibus datum est Sacros tueri Ritus et abusus tollere, novis studiis illa repudiata fuisse, cum magis conformis sit spiritui Ecclesiae contraria sententia, qua posita, uni Sacramento Corporis Christi Baldachini debetur honor et sacris Passionis Instrumentis, ubi immemorabilis viget consuetudo, permittitur. Id adeo verum est, ut pluribus in locis, etsi illicitus habeatur Baldachini usus in delatione Reliquiarum, nihilominus, ne hae sine tegmine circumferantur, pia quadam fraude nonnulli utentes, ut

legem eludant, iisdem addunt vivificae Crucis Reliquiam, abusus non ferendus, et omnino eliminandus! Interim enim Populus nescius, Sanctos Paternos, quorum Reliquiae sunt, veneratur, et colit, et illa de Cruce perinde habetur, ac si non esset.

Sunt et alii, qui distinctione conciliare student recentiora S. R. C. Decreta cum antiquis Congregationis Episcoporum et Regularium, admittentis usum Baldachini, non in omnibus Processionibus sed in solemnioribus. *Baruffaldus tit. 89 num. 29* (ita Cavalerius loc. cit.) *producta Decreta ita ad Concordiam revocat, ut illa, quae usum Baldachini prohibent, intelligenda sint de Processionibus minus solemnibus, quae vero permittunt de solemnibus et celebrioribus, ad quarum majorem solemnitatem dubium non est, quod Baldachinum deservit.* In hanc autem sententiam venisse Cavalerius videtur, inquit, *quod sicuti Baldachinum ad solemnitatem deservit et honorem, ita videtur erui, quod SSmo. Sacramento, cui Ritualia illud attribuunt, non private convenit, neque tamquam unum ex signis protestativis Divinitatis, atque adeo, quod etiam adhiberi potest Reliquiis, dum per Processionem solemniter deferuntur; abstinendum vero in Processionibus minus solemnibus, in quibus, ut deferatur, Decretum 1704 suffragium immemorabilis consuetudinis fortasse exigit: Nequeo tamen huic opinioni adhaerere: licet enim Baldachinum signum protestativum non sit Divinitatis, est tamen honorificum quoddam distinctivum, quod ponit extrinsecam differentiam. Neque valet argumentum desumptum a Decreto S. R. C. anni 1704, quod rationem habet immemorabilis consuetudinis, non quoad Reliquias Sanctorum in genere, sed praecise quoad Sacratissimam Spinam Coronae D. N. J. C. Caeterum Roma,*

quae omnium Ecclesiarum Magistra est, dat regulam; antiquiora exempla non quaero, recentiora adducam, quae a nemine ignorantur. Sub initium anni 1798, publicis urgentibus calamitatibus, indicta fuit solemnissima universi Cleri Supplicatio ab Ecclesia S. Mariae in Vallicella ad Patriarchalem Basilicam Vaticanam; alteraque similis a Liberiana ad Lateranensem. Deferebatur humeris Episcoporum et Canonicorum Patriarchalium Thalamus cum *s. Tabula Archetypa SSmi. Salvatoris, celeberrima Imagine B. M. V. in Porticu et s. Vinculis S. Petri Apostolorum Principis*; nec tamen hastatum Baldachinum fuit adhibitum. Die 24. Aug. 1800 solemniter pompa e Basilica S. Mariae Transtiberim translata fuerunt *Corpora SS. Bartholomaei Ap., Paulini Episcopi Nolani, Sanctorumque Martyrum Adalberti, Exuperantii et Marcelli*, cum aliis Reliquiis, ut restituerentur Ecclesiae in insula Tyberis S. Bartholomaei titulo Deo dictae. Et proxime elapso mense Augusto ab Ecclesia S. Andreae de Valle, pari, imo etiam majori, solemnitate ad Basilicam S. Laurentii in Damaso elegantissime reparatam, suoque decori restitutam, translatum fuit *Simulacrum SSmi. Crucifixi*, miraculis, devotione et frequentia Populi celeberrimum, una cum *perantiqua Jcone B. M. V., Reliquiis S. Laurentii Martyris, Corporibus S. Damasi Papae, S. Eutichii, Faustini, Mauri, Boni etc.* Et licet in utraque Supplicatione ad Thalami latus quatuor Episcopi Pontificalibus amicti incederent, Baldachinum tamen hastatum delatum non fuit. Cur autem ita? quia neque imaginibus, neque Sanctorum simulacris, neque Reliquiis extrinseca illa honoris significatio convenit, quae soli debetur Eucharistiae et permittitur erga Dominicae Passionis Instrumenta, ubi immemorabilis adest consuetudo. Spartam hanc magis

possem illustrare, sed quae dicta sunt, satis esse videntur, ut quisque intelligat, eliminandum esse abusum deferendi in Processionibus Sanctorum Imagines, Simulacra, et Reliquias sub Baldachino.

Lignum ss. Crucis et Spinae Coronae D. N. J. Chr., ubi adest immem. consuetudo, licitum est, capite aperto, sub baldachino processionaliter deferre easdem reliquias, incensantibus duobus Thuriferariis. n. 4227 ad 5 die 26. Aug. 1752.

Quum Prior Congreg. B. V. M. de Monte Carmelo loci Capracotta Dioec. Trivent. rogarit, ut non obstante gen. decreto prohibente deferri sub baldachino SS. Imagines, id permetteret de speciali gratia S. C. quoad simulacrum B. V. M. sub eodem titulo.

S. C. resp.: Servetur decretum generale. num. 4889 die 11. Aprilis 1840.

Decretum generale.

Pluries Emi. Patres Sacrorum Rituum Congregationi praepositi ad sibi allatas quaestiones, liceret nec ne publicis in solemnibus Supplicationibus quae fiunt occasione celebritatis Sanctorum Patronorum principalium, per Civitates et Loca, horum Reliquias, vel Spinam Sacratissimae Coronae Domini Nostri Jesu Christi, aut Lignum vivificae Crucis sub Baldachino deferre? responderunt, SSmae. Eucharistiae dumtaxat Baldachini usum competere, ad tradita per Caeremoniale Episcoporum, Rituale Romanum, aliosque rituales Libros: ideoque, habita ratione disparitatis ritus et cultus, neque Instrumenta Dominicae Passionis, neque Sanctorum Reliquias sub Pallio seu Baldachino hastato deferri licere, huiusmodi delationem abusum declarantes, huncque improbandum et eliminandum. Quia vero et Lignum SSmae. Crucis, et Sacratissimae Spinae Coronae Do-

mini, prout alia quaedam Instrumenta Passionis Dominicae contactu immediato SSmi. Corporis Domini Nostri Jesu Christi sanctificata fuere, ejusque pretiosissimo Sanguine conspersa, proindeque speciali honoranda cultu; insuperque ea fere universali ubique locorum et gentium invecata consuetudine, sub Baldachino deferri obtinuerint, ideo illarum circumductionem sub baldachino tolerandam censuerunt: congruam quippe et rationi consonam videbatur, ea reverentiae argumenta esse exhibenda Domino, quae Sanctis nullatenus praestari debent.

Sed quoniam, hisce non obstantibus sanctionibus, abusus, qui irrepserant, sensim alicubi invalescere persentiantur, et nonnulli existunt, qui pia quadam fraude legem eludere in animum induxerint, superimponentes Reliquiis Sanctorum vivificae Crucis Reliquiam, ut illas sub Baldachino hujus praetextu deferant, prout ex repetitis ad Sanctitatem Suam et Sacram Congregationem datis adversus huiusmodi abusus precibus. Hinc ne debitus turbetur ordo, et in extrinsecis etiam honorificis, licet non essentialibus significationibus, congrua ratio servetur, utque vigentes adhuc abusus opportune abscindantur, et eliminentur, quaeque praescripta sunt debitae executioni mandentur, re mature diligenterque perpensa in Ordinario Conventu habito die 6. Maji currentis Anni 1826. Emi. Patres fuerunt in voto: Dandum esse Decretum generale, quo, juxta alias resoluta caveatur, et per modum regulae ubique servandae praefiniatur, ne in posterum alicubi per quoscumque, quolibet sub praetextu solemnitatis, devotionis, pietatis, privilegii, indulti, concessionis, tolerantiae, consuetudinis, licet immemorabilis, quam abusum non ferendum declararunt, liceat unquam Sanctorum Reliquias processionaliter sub Baldachino circumferre: tolerari tamen posse,

et permitti, quod Lignum SSmae. Crucis, aliaque Instrumenta Dominicae Passionis peculiari horum attentata veneratione, habitaque ratione fere universalis consuetudinis, deferantur sub Baldachino, dummodo tamen id fiat seorsim, et disjunctim a Sanctorum Reliquiis, quibus distinctivum hoc honoris omnino non convenit; et ad Secretarium cum SSmo.

Facta igitur de praemissis omnibus et singulis Sanctissimo Domino Nostro *Leoni XII.* Pontifici Maximo relatione per infrascriptum ejusdem Congregationis Secretarium, Sanctitas Sua Sacrae Congregationis sensum adprobavit, et confirmavit, jussitque promulgari, et in Acta Sacrorum Rituum Congregat. referri, Locorum Ordinariis stricte praecipiens ut eliminandis abusibus, qui irrepserint, incumbant, et Decreti hujus observantiam solertissime urgeant.

Nro. 4620. a. Die 27. Maji 1826.

NOTA GARDELL. AD HOC DECRETUM:

Reliquias Sanctorum circumferendas non esse in Processionibus sub Baldachino decisum jam fuerat in Sacra Congregatione coacta die 23. Martii 1686 in *Calaguritana*, et nuperrime in *Novarien. 25. Septembris 1820.* Ad eliminandum autem abusum, quem pluribus in Dioecibus inolevisse delatum est, eadem Sacra Congregatio nedum opportunum, sed necessarium etiam duxit generalem legem dicere, quam *Sanctissimus Dominus Noster* adprobavit, confirmavitque, et insuper locorum Ordinariis stricte praecepit, ut ejusdem observantiae sedulo incumbant.

VINTIMILIEN.

Posteaquam Decimoseptimo Kalendas Aprilis superioris anni 1833 Sacrorum Rituum Congregatio nonnullis Dubiis propositis pro parte Reveren-

dissimi Episcopi Vintimilien. quoad delationem sub Umbello, vulgo Baldachino, Sacrarum Reliquiarum Sancti Secundi Martyris praecipui Patroni negativam protulit sententiam, nomine Corporis Civici ejusdem Civitatis iterum, ac tertio supplicatum fuit pro gratia, qua id saltem concederetur per Apostolicum Indultum. Sacra autem Congregatio, ad relationem per infrascriptum Secretarium factam in Ordinariis Comitibus ad Vaticanum hodierna die habitis, rescribendum censuit:

„Negative, et servetur Generale Decretum.“ Die 26. Aprilis 1834 n. 4727.

S. Imaginem non esse deferendam sub baldachino. n. 4164 ad 2 die 22. Aug. 1744.

VINTIMILIEN.

Beatissime Pater.

Episcopus Vintimilien. in obsequium Decretorum Sacrorum Rituum Congregationis, et praesertim Decreti Generalis diei 27. Maji 1828, prohibuit elapso anno, ne Siatua Sancti Secundi Martyris hujus Civitatis Patroni ejusdem Reliquiis decorata processionaliter deferretur sub Umbella, firmiter obstitens adversus enixas preces, quibus undecumque impetebatur, ut ab hac jussione abstineret. Multae hinc obmurmurationes in ipsum, multa dictoria, eoque ut nonnulli aperte praenunciarent rem absque tumultibus popularibus haud esse cessuram. Nihil tamen accidit hujusmodi, ast in suo proposito etiamnum pergunt Cives, vehementissime optantes, ut Episcopus ab imperatis recedat, sibi que liceat, quod ab immemorabili consueverunt, quin unquam aliquis obsisteret; palam etiam dicitantes, nihil boni sperandum, nisi Sancto Protectori pristinum decus restituatur. Rebus sic stantibus Vintimilien. idem Antistes humillime declarari petit:

1) An attenta vetustissima consuetudine ac immemorabili, debeat suum retractare Decretum de non ferendo sub Umbella Simulacro et Reliquiis Sancti Secundi Martyris?

2) An saltem id debeat, ut morem gerat ardentissimo populi desiderio?

3) An saltem in casu, quo dictae obmurmurationes in apertum odium contra ipsum excrescerent?

4) Utrum id possit tolerare dissimulando?

5) An proprie dissimulando reus peccati evaderet?

Quibus singulis per infrascriptum Secretarium fideliter relatis in Ordinariis Sacrorum Rituum Comitibus ad Vaticanum subsignata die habitis, Eminentissimi et Reverendissimi Patres Sacris tuendis Ritibus praepositi, rescribendum censuerunt:

Ad 1. „Negative.“

Ad 2., 3. et 4. pariter „Negative.“

Ad 5. „Probatos adeat Theologos.“

Atque ita rescriperunt, die 16. Martii 1833. n. 4710.

14) SS. Sacramenti.

a) Numerus hastarum.

Ad dubium: an Capitulum Collegiatae Matricis Gsiara Pizziglitano prohibere possit parochiali inferiori baldachinum in processione SSmi. cum sex hastis, quod cum totidem ab ipsa digniori elevetur? S. C. resp.: Non posse prohiberi. n. 2568 die 21. Novembris 1671.

Vd. *Processio SSmi. Regular.* (modus, decr. n. 4130).

b) In Processione.

Vd. *Instructio Clem.* §. XIX. n. 17.

c) Ubique erigendum.

Ad dubium: an in omnibus altaribus sive Cathedralis sive aliarum Ecclesiarum debeat erigi baldachinum vel in majori tantum, in quo asser-

vatur SSnum.? S. C. resp.: In omnibus. n. 3421 die 27. Apr. 1697.

Instructio Clem. §. XXXVI. n. 9 etc.

SEKEN.

Quum Equites Marcus, et Alexander Saracini in Oppido Castrinovi vulgo della Berardenga in Archidioec. Senen. e fundamentis excitarint Paroch. Eccl., ut Eccl. functiones adimplere adamussum valeant, S. R. C. enixe rogarunt, ut declarare dignaretur, num super omni Altari, in quo SSnum. Sacramentum asservatur, apponi omnino debeat Baldachinum? Et S. eadem C. in Ordinario Coetu ad Vaticanum subsignata die coadunata, referente subscripto Secretario, comperiens usque ab anno 1697 V. Kal. Maji in una Cortonen. sancitum fuisse, ut Baldachinum omnino apponatur super Altari, in quo augustissimum Sacramentum asservatur, rescribendum censuit:

„Detur Decretum in una Cortonen. diei 27. Apr. 1697.“

Atque ita rescripsit. n. 5044 die 23. Maji 1846.

BAPTISMUS.

a) Adulti.

(Ritus et Caeremoniae supplendae.)

Ad dubium: Quenam servari debent Caeremoniae et preces, quae supplendae sunt adulto Catholico, valide post nativitatem baptizato, sed omissis Caeremoniis, quae juxta Rituale Baptismus praecedere vel sequi debent: an illae, quae in Rituali assignantur pro Baptismo adultorum, vel pro Baptismo infantium?

Et S. eadem C. rescribendum censuit: Juxta Votum Magistri Caeremoniarum, nimium:

„Caeremoniae et preces serventur, quae in Rituali assignantur pro Baptismo infantium.“

Atque ita rescripsit ac servari mandavit. n. 4780 ad 3 die 27. Aug. 1836.

NOTA GARDELL. AD HOC DECRETUM.

Duo haec sunt Dubia, quibus iisdem fere rationum momentis potuit occurrere, ac simul consideratis unica responsione satisfieri. Duo sunt in Rituali Romano Tituli, in quibus agitur de Baptismo; *Titulus septimus*, qui agit de Baptismo parvulorum; *Titulus duodecimus*, qui de Baptismo adultis conferendo tractat. Duo pariter sunt Baptismi Ordines, qui diversas respective caeremonias, exorcismos, preces praescribunt, et baptismo, vel infantibus vel adultis conferendo respondent. *Titulus denique decimus quartus* modum praescribit ea supplendi, quae in Baptismi collatione sunt ommissa, cum hoc Sacramentum, ob imminentis mortis periculum, vel alia urgente necessitate collatum est, et inscribitur: *Ordo supplendi ommissa super baptizatum*. Novum non est quod cap. V. statuit Rituale de caeremoniis in baptismo omissis postea supplendis. Consuevit Ecclesia vel a primis saeculis aliqua, quae in conferendo baptismo ommissa erant, supplere. Cum ii, qui in lecto decumbentes (clinici idcirco vocati) baptizabantur, si convalescent, Episcopum adire tenebantur, ut ea omnia supplerentur, quae, urgente necessitate, ommissa fuerunt in baptismo. Id constat ex antiquis ac probatissimis monumentis, ita ut vetus Ecclesiae disciplina super hoc in dubium nequeat revocari. Omnia hic persequi longa nimis res esset, quaedam afferam. Liqueat ex *lib. IV. historiae Ecclesiasticae* Eusebii, Cornelium Papam in Ep. ad Fabium Antiochum, *Novatem redarguisse, quod postquam liberatus a morbo est, reliqua non perceperit, quae juxta Ecclesiasticam regulam percipi debent, neque ab Episcopo consignatus est: ex his eruitur Cor-*